

πρώτη μοι τῇ φίλων τῷ γεγαλότου. Γνωρίκου τοῖς ἀρχαῖς
ἢ σπεδαῖοις. τῷ κήρυχος τῶν σὺν ἀρέσιν, δὲ καὶ μὲν τερψί-
κος δέη, αὐτοκήρυξ τε ὁ, τῇ φρονίσῃ καὶ βασιλείᾳ καὶ ταῖς
ἀλλαῖς διπούθεν λεῖλαις. τῆς σοφίας. τῆς ἀγάθοτος.
τῆς σικηιοσώντος καὶ σωφροσύνης. πάντων ὡς ἐπιφράζονται
οἵσα ηε ἔιδεν, οἵσων τε τὴν κουσεν. δὲ τὰς ἀπειθίουσιν φίλων, καὶ
τοιχίων τῶν φίλων, πρὸς τοιάντες ἀπόθεσιν ἐπεργίσονται,
εἰ καὶ οἴα θσα, καὶ οἴον τυρχάντ, καὶ τοὺς ἑταῖρον ἀδίκουσι
αὐτούς, καὶ τοῖς φίλοις, αὐτοῖς διενόσις ἀξιος ἐπενούμεν. διὰ δὲ
ταῦτα ταῦτα ταῦτα βασιλεῖς, οἱ που μὲν τῶν λόγων διχάπι
αἱ τῆς ἀξιας φρεσίσδες, σύγκριθί μοι τὸν μὲν εὐρυτερία
συγκριμην. εἰς τὸν δὲ πιθανόν ὡς φιλον οὔμπρος, δεξαιο
διχά τινες, ἀλλὰ διχά σου διχάρτου μηχανίας ψελλίο
κρυτα. Οὐθεν δὲ ἀρχέεον ::

Ἐσπέλε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δάκρυτε ἔχοσαι.
ὑμεῖς τὰς σοφίνες ἐργάτες δάκρυ διδόντε ::
ζυδέ τὴν οὐδέ, δικαιο νεμεσοῦντον εἰθαδί τῷ λόγου γενού-
νω γεθομενίσαι ::
Καὶ θεν ὅθεν μεγαλεῖον αιδαλίμοιο, ἀνακτότο
τιν δὲ δύναται καὶ οὐθεν ἀσπέτα εργος ἀρεταίων ::
Ἐν τε δὲ μάσαι τοῖς μερίσου βασιλεώς δι τὸν ἀπορρόφει τε
καὶ σπεργούσα. δι τοιμαν δικαὶοι εθέλοι χορηγούσι τοῖς
σώμεσιν. τοῖς σπιδείσιν. τοῖς ἀρέσιν. δι ταρέτας τοῖς
ἀλλα μετα τοῦ, τοῖς ἀγγλούσιαν τοῖς λόγου καὶ μεθοδον
ὑφηγίσαμεν μοι :: **Αλεγάλοπρέπεια** μὲν τοῦ
κρατίσια καὶ θεοτάτω πριμεν βασιλέων τοῦτο εὖ ἀρετή βασ-
ιλεία καὶ διάφορος. καὶ τοῦτο αὐτοῦ ἀντόποτον αὖτε καὶ μάχης
τοῖς βασιλείσιν παραγλαβόν. αἱ δὲ πολλάκις τινθεσιν
τρίπλεν συλλογοῖς, μὲν ὅτι τε βασιλεῶν, αλλὰ τιδιάταις
καὶ ἀρχουσιν. τιν εὖ διον περι μάλα ο μέριστον τοῦ πριμεν